Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia, lat

Menardus <Eisnacensis>

[Basel], 1475

[Epistole canonice]

urn:nbn:de:bsz:31-313543

Visual Library

aure ſtatū tendebāt ad litꝰ. Et cū icidiſſemꝰ i
locū bithalaſſū impegerūt nauē: et prora qdē
fixa manebat immobilꝭ: puppis vo ſoluebatᷣ
a vi marꝭ. Militū autē ꝯſiliū fuit vt cuſtodi
as occiderēt. ne qs cū enataſſet effugeret: cen
turio aūt volēs ſuare paulū ꝓhibuit fieri. Juſ
ſitqꝫ eos q poſſēt natare mittē ſe pmos ⁊ eua
dere et ad trā exire: ⁊ ceteros alios i tabulꝭ fe
rebāt: quoſdā ſup ea q d naui erāt. Et ſic factū
ē: vt oēs aīe euaderēt ad trā. Caꝰ. xxviij.

ET cū euaſiſſemꝰ: tūc cognouimꝰ
q: mitilene inſula vocabatᷣ. Barba
ri vo pſtabāt nō modicā huāita
tē nob. Accēſa eni pira reficiebāt
nos oēs: ꝓpt ybrē q immebat ⁊ frigꝰ. Cū cō
gregaſſet aūt paulꝰ ſarmētoꝝ aliq̄tā multitu
diē ⁊ impoſuiſſꝫ ſup ignē: vipa a calōe cū ꝓceſ
ſiſſet iuaſit manū eiꝰ. Ut vo viderēt bābari pen
dentē beſtiā de māu eiꝰ: ad inuicē dicebāt. Uti
qꝫ homicida ē hō h: q cū euaſit d mari vlcō nō
ſinit eū viuē. Et ille qdē excuciēs beſtiā in ig
nē. nichil mali paſſus ē. At illi exiſtimabant
eū i tumorē ꝯūtendū: et ſbito cadꝫ et mori
Diu aūt illꝭ ſperātibꝫ ⁊ videntibꝫ nichil mali in
eo fieri: ꝯūtentes ſe. dicebāt eū eſſe deū. Jn lo
cis aūt illꝭ erāt pdia pncipis inſule noie publij:
q nos ſuſcipiēs. triduo benigne exhibuit. Cō
tigit aūt prē publij febribꝫ ⁊ diſſinteria vexa
tū iacē. Ad quē paulꝰ intrauit: et cū oraſſet et
impoſuiſſet ei manꝰ ſaluauit eū. Quo facto:
oēs q i inſula habebāt infirmitates accedebant
et curabātᷣ. Qui etiā multis honoribus nos ho
norauerūt: et nauigātibꝫ impoſuerūt q neceſſa
ria erāt. Poſt meſes aūt tres nauigauimꝰ i na
ui alexādrina q i inſula hyemauerat: cui erāt in
ſigne caſtrorū. Et cū veniſſemꝰ ſiracuſā: manſi
mꝰ ibi triduo. Jnde circūlegentes deuenimus
regiū: et pꝰ vnū diē flāte auſtro ſcdā die veni
mꝰ puteolos. vbi inuētis frībꝫ rogati ſumꝰ
manē apud eos dies ſeptē: ⁊ ſic venimꝰ romā
Et inde cū audiſſet fres occurrerūt nob vſqꝫ
ad appij forū. et tribꝫ tabernis. Quos cū vidiſ
ſet paulꝰ grās agēs deo accepit fiduciā. Cū
aūt veniſſemꝰ romā pmiſſū ē paulo pmanē ſibi
met: cū cuſtodiēte ſe milite. Poſt terciū aūt diē
ꝯuocauit primos iudeorum. Cumqꝫ veniſſent
dicebat eis. Ego viri fres nichil aduerſus le
gē faciēs aut morē paternū: vinctꝰ ab iheroſolij

mis tditꝰ ſū i manꝰ romanoꝝ: q cū interroga
tionē de me habuiſſēt voluerūt me dimittere:
eo q nulla eſſet cauſa mortꝭ i me. Contradicen
tibꝫ autē iudeis coactꝰ ſū appellare ceſarē: non
qſi gentē meā habēs aliqd accuſare. Propter
hāc igitᷣ cauſā rogaui vos vidē ⁊ alloq. Prop
ter ſpem eni iſrl cathena hac circūdatꝰ ſū. At
illi dixerūt ad eū. Nos neqꝫ litteras accepimꝰ
de te a iudea: neqꝫ adueniēs aliqs fratꝝ nun
ciauit aut locutꝰ ē qd de te malū. Rogamꝰ au
tem te audire q ſētꝭ. Nā de ſecta hac notū eſt
nob: q: vbiqꝫ ei ꝯdiciᷣ. Cū ꝯſtituiſſēt aūt illi
diē venerūt ad eū i hoſpiciū plurimi. qbꝫ expo
nebat teſtificās regnū dei ſuadēſqꝫ eis de iheſu
ex lege moyſi ⁊ ꝓphetꝭ a mane vſqꝫ ad veſpe
ram. Et qdā credebāt hijs q dicebātᷣ: qdam
vero nō credebāt. Cūqꝫ inuicē nō eſſēt ꝯſenci
ētes: diſcedebāt dicēte paulo vnū vbū. Quia
bn ſpūs ſāctꝰ locutꝰ ē p yſaiā ꝓphetā ad prēs
nroſ dicēs. Uade ad pplm iſtū ⁊ dic. Aure au
dietis et nō itelligetꝭ: et vidētes videbitꝭ ⁊ nō
ꝑſpicietꝭ. Jncraſſatū ē coꝛ ppli huiꝰ et auribus
grauitꝭ audierūt et oclōs ſuos ꝯpreſſerūt: ne fo
te videant oclis et auribꝫ audiant et corde itel
ligāt: et ꝯūtant ſe et ſanē eos. Notū g ſit vo
bis: qm gētibꝫ miſſū ē h ſalutare dei: et ipi au
dietꝭ. Et cū h dixiſſet: exierūt ab eo iudei multā
habētes intꝭ ſe qſtionē. Manſit aūt biennio to
to i ſuo ꝯducto: et ſuſcipiebat oēs q igrediebā
tur ad eū: pdicās regnū dei et docēs q ſunt de
dño ihū xpo cū omi fiducia ſine ꝓhibitione.

Explicit liber actuum apoſtolorum. Incipit
prologus in epiſtolas canonicas.

NOn ita eſt ordo apud gre
cos qui integre ſapiunt
fidemqꝫ rectam ſectantur
epiſtolarum ſeptē. que
canonice nuncupantur. ſi
cut in latinis codicibus
inueniūtᷣ: vt q: petrꝰ ē pri
mꝰ i ordie apłorū pme ſūt etiam eiꝰ eple i or
dine cetēarū. Sꝫ ſic euāgeliſtas dudū ad veri
tatis lineam correximus: ita has ꝓprio ordini
deo iuuante reddimꝰ. Eſt eni vna earꝫ prima
iacobi: due petri: tres iohannis. et iude vna.
Que ſi ſic vt ab eis digeſte ſūt ita et ab inter
pretibꝫ fideliꝭ i latinū vterentur eloquium. nec

ambiguitatem legētibꝫ facerēt· nec ſermonū ſe
ſe varietas impugnaret: illo p̄cipue loco vbi d̄
veritate trinitatis i p̄ma iohannis epl̄a poſitū
legimꝰ· i q̄ etiam ab infidelibꝫ tranſlatoribꝫ mul=
tū erratū eſſe a fidei veritate cōperimꝰ: triū tm̄=
modo vocabula h̄ ē aque ſanguinis ⁊ ſpūs in
ipſa ſua edicōe ponētibꝫ: ⁊ pr̄is verbiq; ac ſpi
ritꝰ teſtimoniū omittētibꝫ· i q° maxime ⁊ fides
katholica roboratꝰ: et pr̄is et filij et ſpūs ſancti
vna diuinitas ſubſtancia oprobatur· Inceteris
vero epl̄is quantū a nr̄a aliorū diſtet editio:
lectoriſ prudēcie derelinquo. Sꝫ tu v̄go xp̄i eu
ſtochium dū a me impēſius ſcripture veritatem
inq̄rˀ meaꝫ q̄damodo ſenectutem inuidoꝝ dē
tibꝫ corrodēdaꝫ expono: q̄ me falſariū corrup
toremq; ſācta꜋ ꝓnunciant ſcripturaꝝ. Sed
ego i tali ope nec emuloꝝ meoꝝ inuidenciaꝫ
pertimeſco: nec ſācte ſcripture veritatem poſcen=
tibꝫ denegabo·

Explicit prologus. Incipit argumentum in
epiſtolam canonicā beati iacobi apoſtoli·

Iacobus apoſtolus ſanc
tū inſtruit clerū d̄ cultura
celeſtiū p̄ceptorū ⁊ regu
la katholice obſuācie: ⁊
d̄ iuxte paciēcie maieſta
te· ⁊ d̄ ſuelacōe plurimo
rū: ⁊ d̄ mēdacō ingroꝝ·

Explicit argumentum. Incipit epiſtola cano=
nica beati iacobi apoſtoli· Caꝑ ·i·

Iacobꝰ dei et dn̄i
nr̄i ihū xp̄i ſuꝰ:
duodecī tribubꝫ q̄
ſūt i diſperſione
ſalutem· Omne
gaudiū exiſtima
te ffr̄es mei cū i
temptacōes vari
as incideritis: ſciē
tes q̄ ꝓbacō fidei
vr̄e paciēciam opatˀ. Paciēcia aūt opꝰ pfec=
tū habeat: vt ſitiſ pfecti et integri i nullo deficiē
tes. Si q̄s aūt vr̄m idiget ſapiēcia poſtulet a
deo q̄ dat oibꝫ affluentˀ et non improperat: et
dabitˀ ei. Poſtulet aūt i fide: nichil heſitans·
Qui eni heſitat ſimil' ē fluctui mar': q̄ a vēto
mouetˀ et circūfertˀ. Non ḡ eſtimet hō ille q̄
accipiat aliquid a dn̄o. Vir duplex aīo incon
ſtās ē i oibꝫ vijs ſuis Glorietˀ aūt frat' humil'
i exaltacōe ſua: diues aūt i humilitate ſua: qm̄ ſi
cut flos feni tranſibit Exortꝰ ē eni ſol cū ardōe
et arefecit fenū: et flos eiꝰ decidit: ⁊ decor vul/
tus eiꝰ deperijt Ita ⁊ diues i itineribꝫ ſuis mā
ceſcet Beatꝰ vir q̄ ſuffert tēptacōeꝫ: qm̄ cū ꝓ
batꝰ fuerit accipiet coronā vite: quā repmiſit
deꝰ diligētibꝫ ſe. Nemo cū tēptatˀ dicat: qm̄
a deo tēptatˀ. Deꝰ eni intēptator maloꝝ eſt
Ipſe eni neminē tēptat Vnuſq̄ſq; v̄o tēptatˀ
a ↄcupiſcēcia ſua: abſtractꝰ et illectꝰ. Deinde
ↄcupiſcēcia cū ↄceperit parit peccatū: peccatū
v̄o cū ↄſūmatum fuerit gn̄at mortē Nolite ita
q; errare ffr̄es mei dilectiſſimi· Omne datum
optimū et omne donū pfectū deſurſū ē deſcen/
dēs a patre luminū: apud q̄ nō ē tranſmutacō:
nec viciſſitudis obūbracō· Voluntarie eni genu
it nos v̄bo veritatiſ: vt ſimꝰ inicū aliqd̄ creatu
re eiꝰ. Scitiſ ffr̄es mei dilectiſſimi Sit aūt ois
hō velox ad audiēdū: tardꝰ aūt ad loquēdū:
⁊ tardꝰ ad irā Ira eni viri iuſticiā dei nō opatˀ
Propt' qd̄ abiciētes oēꝫ immūdiciā ⁊ abundā
ciam malicie· in manſuetudine ſuſcipite inſi=
tum verbum: quod poteſt ſaluare animas ve
ſtras. Eſtote autem factores verbi et non au=
ditores tantum fallentes voſmetipſos: quia ſi
quis auditor eſt verbi et non factor hic com=
parabitur viro conſiderāti vultum natiuitatis
ſue in ſpeculo. Conſiderauit eniꝫ ſe et abijt: et
ſtatim oblitus eſt qualis fuerit. Qui autem p
ſpexerit in lege perfecte libertatis et permanſe
rit non auditor obliuioſus factus ſed factor
operis: hic beatus in facto ſuo erit Si quiſ au
tem putat ſe religioſum eſſe non refrenās lig
uam ſuam ſed ſeducens cor ſuum: huius va=
na eſt religio. Religio munda et immaculata
apud deuꝫ et patrem hec eſt: viſitare pupillos
et viduas in tribulacōe eoꝝ: et immaculatū
ſe cuſtodire ab hoc ſeculo· Caꝑ ·ij·

Fratres mei: nolite in pſonaꝝ
accepcōe habē fidē dn̄i nr̄i ihū
xp̄i gl'e· Etenī ſi introierit i cō/
uentū vr̄m vir· aureum ānulū
habēs i veſte cādida: introierit
aūt et paup i ſordido habitu: et itendatiſ i eū qui
indutꝰ ē veſte p̄clara ⁊ dixeritiſ tu ſede h̄· bn̄:

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

pauperi aūt dicat᷑ tu ſta illic·aūt ſede ſub ſca
bello pedū meoꝝ:nonne iudicat᷑ apud voſ/
metipſos et facti eſtis iudices cogitationū ini
q̄ruꝫ: Audite frēs dilectiſſimi. Nōne de⁹ ele
git pauperes in h̄ mūdo diuites in fide et here
des regni: qđ r̄promiſit d⁹ diligētib⁹ ſe: Vos
aūt exhonoraſtis pauperē. Nōne diuites p po
tenciā opprimūt vos·et ipi attrahūt vos ad iu
dicia: Nōne q̄ ipi blaſphemāt bonū nomē qđ
inuocatū ē ſup vos: Si tū legē pficit᷑ regalē
ſcđm ſcripturas diliges ꝓximū tuū ſicut teipm·
bene facis: ſi aūt pſonas accipit᷑ peccatū opera
mini: redarguti a lege q̄ſi tranſgreſſores. Quicū
qꝫ autē totā legē ſuauerit: offēdat aūt i vno:
fact⁹ ē oīm re⁹. Qui eni dixit nō mechaberiſ:
dixit et nō occides. Qđ ſi nō mechaberiſ·occi
des aūt: fact⁹ ē tranſgreſſor legis. Sic loq̄mini
et ſic facite: ſicut p legē libertatiſ incipiētes iudica/
ri. Judiciū eni ſine miſericordia illi: q̄ non facit
miſericordiā. Superexaltat aūt miſericordia iudi
ciū. Quid ꝓderit frēs mei ſi fidē q̄s dicat ſe ha
bere: opa aūt nō habeat: Nūqđ poterit fides
ſaluare eū: Si aūt frat᷑ et ſoror nudi ſint et in
digeāt victu q̄tidiano: dicat autē aliq̄s ex vo
bis ill᷑·ite i pace·calefacimi et ſaturamini·nō de
deritis aūt eis q̄ neceſſaria ſūt corpori: qđ ꝓde/
rit vobis: Sic et fides ſi nō habeat opa:mortua
ē i ſemetipa. Sꝫ dicet aliq̄s. Tu fidē habes: ⁊
ego opa habeo. Oſtēde mi fidē tuā ſine opib⁹:
et ego oſtendā tibi ex opib⁹ fidē meā. Tu cre
dis q̄m vn⁹ eſt de⁹: bn̄ facis. Et demones cre
dūt: ⁊ cotremiſcūt. Vis autē ſcire o hō inaniſ:
q̄m fides ſine opib⁹ ocioſa ē: Abraham pr̄ nr̄
nōne ex opib⁹ iuſtificat⁹ ē·offerēs yſaac filiū
ſuū ſup altare: Vides q̄m fidē cooperabitur
opib⁹ illi⁹: ⁊ ex opib⁹ fides cōſūmata ē: Et ſup
pleta ē ſcriptura dicēs. Credidit abrahā deo:
et reputatum ē illi ad iuſticiā: et amic⁹ dei ap/
pellat⁹ ē. Videtis q̄m ex opib⁹ iuſtificatur hō:
et nō ex fide tm̄: Similit᷑ et raab meretrix: non
ne ex opib⁹ iuſtificata ē ſuſcipiēs nūcios· ⁊ alia
via eiciēs: Sicut eni corp⁹ ſine ſpū mortuū ē ita
et fides ſine opib⁹ mortua ē.

Ca⁹ ·iij·

Nolite plures magiſtri fieri frēs
mei: ſcientes quoniā magis iu/
diciū ſumitis. In multis eni of
fēdim⁹ oēs. Si q̄s i vbo nō of
fēdit: h̄ pfect⁹ eſt vir. Poteſt
etiā freno circūducere totum corp⁹. Si autem
equis frena i ora mittim⁹ ad cōſenciēdū nob:
omne corp⁹ illoꝝ circūferim⁹. Et ecce naueſ
cū magne ſint et a vētis validis minēt᷑: circū
ferūt᷑ aūt a modico gubernaclō vbi impet⁹ di
rigētis voluerit. Jta et ligua modicū q̄dē mē
brum ē: et magna exaltat. Ecce q̄nt⁹ igniſ q̄
magnā ſiluā icendit. Et ligua ignis ē: vniūſi
tas iniq̄tatis. Ligua cōſtituit᷑ in mēbriſ nr̄is q̄
maculat totum corp⁹: et iflāmat rotam natiui
tatis nr̄e iflāmata a gehēna. Ois eni natura be
ſtiaꝝ et volucꝝ ⁊ ſerpenciū etiaꝫ ⁊ ceteroꝝ do
mant᷑ et domita ſūt a natura humana: liguaꝫ
autē null⁹ hoīm domare poteſt. Jnq̄etum ma
lū: plena veneno mortifero. Jn ipa bn̄dicimus
deuꝫ et patrē: et i ipa maledicim⁹ hoīes qui ad
ymaginē et ſimilitudieꝫ dei facti ſunt. Ex ipſo
ore pcedit benedictō et maledictō. Nō opor
tet frēs mei h̄ ita fieri. Nūqđ fōs de eodē fora
mine emanat dulcē et amarā aquaꝫ: Nūqđ
poteſt frēs mei fic⁹ vuas facere: aut vitiſ fic⁹:
Sic neqꝫ ſalſa dulcē poteſt facē aquaꝫ. Quis
ſapiēs et diſciplinat⁹ inť vos: Oſtēdat ex bōa
cōuſatione opationē ſuam i manſuetudie ſapi
encie. Qđ ſi zelū amarū habetis· ⁊ contentioneſ
ſint i cordib⁹ vr̄is: nolite gl̄ari et mēdaces eſſe
adūſus veritatem. Non eni iſta ſapiētia deſur
ſū deſcēdēs a pr̄e luminū: ſꝫ terrena aialis·dya
bolica. Vbi eni zel⁹ et contencio: ibi i cōſtancia et
omne op⁹ prauum. Que autē deſurſū ē ſapien
cia: pmum q̄dem pudica ē deinde pacifica·mo
deſta ſuadibil᷑·bonis cōſenciēs plena miſericor
die et fructib⁹ bonis: iudicās ſine ſimulatione
Fruct⁹ autē iuſticie i pace ſeminat᷑: facientibus
pacem.

Ca⁹ ·iiij·

Unde bella ⁊ lites in vobis: Nōne
ex concupiſcencijs veſtris: que mi
litant in membris veſtris: Concu
piſcitis et non habetis: occiditis et
zelatis: et non poteſtis adipiſci. Litigatis ⁊ bel
ligeratis: et non habetis ꝓpter quod non po
ſtulaſtis. Petitis et non accipitis: eo q̄ male
petatis: vt i cōcupiſcencijs veſtris inſumatis.
Adulteri: neſcitis quia amicicia hui⁹ mūdi ini
mica dei: Quicunqꝫ ergo voluerit amic⁹ eſſe
ſeculi hui⁹: inimic⁹ dei cōſtituitur. An putatis
quia inaniter ſcriptura dicat: ad inuidiam cōcupi
ſcit ſpūs qui habitat i vobis: Maiorem autem

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

dat ḡciam. Propt̄ qđ dicit. Deus ſupbis reſi-
ſtit: humilibꝫ aūt dat grām. Subditi ḡ eſtote
deo: reſiſtite autē dyabolo: ⁊ fugiet a vob. Ap-
propiate deo: et appropinq̄bit vobis. Emūda-
te man⁹ peccatores: ⁊ purificate corda duplices
animo. Miſeri eſtote et lugete et plorate: riſus
veſter i luctū ꝯūtat᷑: et gaudiū i merorē. Humi-
liāmi in cōſpectu dn̄i: et exaltabit vos. Nolite
detrahere alterutꝝ fratres mei. Qui detrahit
fratri aut q̄ iudicat fratrē ſuū: detrahit legi ⁊ iu-
dicat legē. Si aūt iudicas legem: nō es factor
legis ſꝫ iudex. Vnus ē eni legiſlator et iudex: q̄
poteſt pdere et liberare. Tu aūt q̄s es q̄ iudicas
proximū tuū? Ecce nūc q̄ dicit᷑ hodie aut craſti-
no ibim⁹ in illam ciuitatem: et faciem⁹ ibi q̄dez
annū et mercabimī et lucꝝ faciem⁹: qui ignora-
tis quid erit i craſtino. Que ē enim vita veſtra
Vapor eſt ad modicū parēs: et deinceps exter-
minabit᷑ p eo vt dicatis: ſi dn̄s voluerit. et ſi
vixerim⁹. faciem⁹ hoc aut illud. Nunc autē ex-
ultatis in ſupbijs vr̄is. Omis exultacō tal' ma-
ligna eſt. Scienti igit᷑ bonum facere ⁊ nō facienti:
peccatum eſt illi.

Capitulum .v.

Agite nunc diuites: plorate vlulan-
tes in miſerijs veſtris que aduēni-
ent vobis. Diuicie veſtre putrefac-
te ſūt et veſtimenta veſtra a tyneis
commeſta ſunt. Aurum et argentum veſtrum
eruginauit: et erugo eorum in teſtamentuꝫ vo-
bis erit: ⁊ mādūcabit carnes veſtras ſicut ignis
Theſaurizaſtis vobis irā i nouiſſimis diebꝫ Ec-
ce merces operarioꝝ qui meſſuerūt regiones ve-
ſtras q̄ fraudata eſt a vobis clamat: et clamor
eoꝝ i aures dn̄i ſabaoth introiuit. Epulati eſtis
ſup terrā: et i luxurijs enutriſtis corda vr̄a. In
die occaſionis adduxiſtis ⁊ occidiſtis iuſtū: ⁊ nō
reſtitit vobis. Pacientes igit᷑ eſtote fratres vſ-
q̄ ad aduentū dn̄i. Ecce agricola expectat pre-
cioſum fructum t're. paciēter ferēs donec acci-
piat temporaneū ⁊ ſerotinū. Pacientes igitur e-
ſtote et vos et ꝯfirmate corda vr̄a: q̄m aduēt⁹
dn̄i appropinq̄bit. Nolite ingemiſcere fratres in
alterutꝝ: vt nō iudicēmi. Ecce iudex an̄ ianuā
aſſiſtit. Exēplum accipite fratres labor᷑ et pa-
ciēcie pphetas: qui locuti ſunt in nomie dn̄i. Ec-
ce beatificam⁹ eos qui ſuſtinuēt. Sufferēciaꝫ
iob audiſtis: ⁊ finez dn̄i vidiſtis: q̄m miſericors
eſt dn̄s et miſerator. Ante omia autez fr̄es mei
nolite iurare: neq̄ p celum neq̄ p terrā neq̄ ali-

ud q̄dcūq̄ iuramentum. Sit autem ſmo vr̄ ē.
ē. non. nō: vt nō ſub iudicio decidatis. Triſtat᷑
autem aliquis vr̄m: oret equo animo et pſal-
lat. Infirmatur quis in vobis: inducat preſbi-
teros eccleſie et orent ſuper euꝫ vnguentes euꝫ
oleo i nomine domini. Et oratio fidei ſaluabit i-
firmum: et alleuabit eum domi⁹: et ſi i peccatis
ſit dimittentur ei. Confitēmi ergo alterutꝝ pec-
cata veſtra: et orate pro inuicem vt ſaluemini.
Multuꝫ enim valet dpreca cō iuſti aſſidua. He-
lias autem homo erat ſimilis nobis paſſibilis
et oratione orauit vt non plueret ſuper terrā: et
non pluit annos tres et menſes ſex. Et rurſuꝫ
orauit: et celum dedit pluuiā: et terra dedit fruc-
tum ſuuꝫ. Fratres mei. ſi quis ex vobis errauē-
rit a veritate ⁊ ꝯūterit quis euꝫ. ſcire debet: q̄m
qui ꝯūti fecerit pctōrez ab ērore vie ſue ſaluabit
aiam ei⁹ a morte: et operit multitudinē peccatoꝝ.

Explicit epl'a canonica beati iacobi apli. Inci-
pit argumentum in epl'am canonicaꝫ beati petri
apoſtoli primam.

Diſcipulos ſaluatoris inuicti toto
orbe diffuſos et pegrinos in hoc
ſeculo monſtrat. ⁊ pcrite vite pe-
nitere ſuadet: et i nouam vitā p-
ficere tota cū ſolicitudie exhorta-
tur ſymon petrus fili⁹ iohānis puīncie galilee
vico bethſaida frater andree apoſtoli.

Explicit argumentum. Incipit epl'a canonica
beati petri apoſtoli prima.

Petrus apoſtolus
ihū xp̄i. electis ad-
uenis diſperſionis
pōthi galacie capa-
docie aſie et bithi-
nie ſcđm p̄ſcienciaꝫ
dei patr᷑ i ſanctifi-
cacōnē ſpūs i obedi-
enciā et aſperſionē
ſanguinis ihēſu cri-
ſti: gr̄cia vob et pax multiplicet᷑. Bndict⁹ deus
et pat' dn̄i nr̄i ihēſu xp̄i q̄ ſcđm miſericordiā ſuā
magnaꝫ regenerauit nos i ſpē viuā p reſurrec-
tioneꝫ ihēſu xp̄i ex mortuis i hereditatē icorrup-
tibilē et icōtāminatā ⁊ imarceſſibilē ꝯſuatā i ce-
lis: i vob qui i v'tute dei cuſtodimini p fidem in
ſalutē. paratam reuelari in tempore nouiſſimo

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

In quo exultabitis: modicū nūc ſi oportet contriſta
ri i varijs tēptacōibꝫ: vt probacō vr̄e fidei multo
p̄cioſiō ſit auro qd̄ p ignē probat᷑: iueniat᷑ i lau
dē ⁊ gloriā ⁊ honorē in reuelacōe ihesu criſti:
quē cū videritis diligetis. In quē nūc quē nō videtes
creditis: credētes aūt exultabitis leticia ienarra
bili et glorificata: reportātes finē fidei vr̄e ſalu/
tem aīaꝝ vr̄aꝝ. De q̄ ſalute exquiſierunt atqꝫ
ſcrutati ſūt ꝓphe. q de futura i nobꝫ grā ꝓpheta
uerūt: ſcrutātes i qd̄ vel q̄le tēpꝰ ſignificaret in
eis ſpūs criſti. p̄nūcians eas q̄ i xp̄o ſunt paſſio
nes et poſteriores glās: qbꝫ reuelatū eſt. quia
nō ſibimetipſis: vobꝫ aūt miſtrabant ea q̄ nūc nū
ciata ſunt vobꝫ. p eos q euangelizauerūt vobꝫ ſpi
ritu ſancto miſſo de celo: i quē deſiderāt angeli ꝓ
ſpicere. Propter qd̄ ſuccincti lūbos mētis vr̄e ſo
brij pfecti ſperate i eam q̄ offert᷑ vobꝫ grā in re
uelacōne ihesu xp̄i: q̄ſi filij obediēcie. nō cōfigu
rati priorꝫ ignorācie vr̄e deſiderijs: ſꝫ ſecūdum
eū q vocauit vos ſctū: vt et ipi i omi cōuerſatio
ne ſancti ſitis qm̄ ſcriptū ē: ſancti eritis qm̄ ego
ſanctꝰ ſū. Et ſi prēm inuocatis eū qui ſine accep
cōne pſonaꝝ iudicat ſcḋm vniuſcuiuſqꝫ opꝰ: i ti
more icolatus vr̄i tpe. cōuerſāmi: ſciētes qꝫ nō cō
ruptibilibꝫ auro vel argēto redēpti eſtis d̄ vana
vr̄a cōuerſatione paterne tradicōis: ſꝫ precioſo ſangui
ne q̄ſi agni imaculati criſti et icōtaminati: p̄cog
niti quidē an̄ mūdi cōſtitucōe: māifeſtati aūt nouiſ
ſimis tpibꝫ ꝓpter vos q p ipm̄ fideles eſtis i deo:
q ſuſcitauit eū a mortuis. et dedit ei glām: vt fi/
des vr̄a et ſpes eſſet i deo. Animas vr̄as caſti/
ficantes i obediēcia caritatis. i fraternitatis amōe:
ſimplici corde iuicē diligite attēcius: renati non
ex ſēine corruptibili ſꝫ icorruptibili p v̄bum dei
viui et pmanētis: qꝛ ois caro vt fenū: et ois glā
eiꝰ tāquā flos feni. Exaruit fenū et flos eius deci
dit: v̄bū aūt dn̄i manet ieternū. Hoc ē aūt v̄buꝫ
qd̄ euāgelizatū ē in vobꝫ. Caꝰ. ij.

Deponentes igitur omnem maliciā
et omnem dolum et ſimulationes
et inuidias et omnes detractiones:
ſicut modo geniti infantes rationa
biles ⁊ ſine dolo lac concupiſcite vt in eo creſca
tis i ſalutē: ſi tamen guſtaſtis qm̄ dulcis ē dn̄s.
Ad quē accedētes lapidē viuū ab hoibꝫ quidē repro
batū a deo aūt electū ⁊ honorificatū: et ipi tā
quā lapides viui ſupedificāmi domꝰ ſpirituales
i ſacdociū ſanctū: offerētes ſpirituales hoſtias ac
ceptabiles deo p ihm̄ xp̄m. Propter qd̄ continet
ſcriptura. Ecce pono i ſyon lapidē ſūmū angu/
larē probatum electum p̄cioſum: ⁊ q crediderit in
eū nō cōfudet᷑. Vobꝫ igit᷑ honor credētibꝫ: non
credētibꝫ autē lapis quē reprobauerūt edificantes
hic factꝰ ē i caput anguli et lapis offēſionis et
petra ſcādali: hijs q offēdunt v̄bo nec credunt i
quo et poſiti ſunt. Vos aūt genus electum regale
ſacdociū gēs ſancta pplus acquiſicōis: vt v̄tutes
ānuncietis eiꝰ q de tenebris vos vocauit i āmira
bile lumē ſuū. Qui aliqn̄ nō popꝰlꝰ dei nunc
autē pplus dei: q non cōſecuti miſericordiā: nunc
autē miſericordiam cōſecuti. Cariſſimi. obſecro
vos tāquā aduenas ⁊ pegrinos abſtinē vos a car
nalibꝫ deſiderijs q̄ militāt adūſus aiaꝫ: cōuerſacōeꝫ
vr̄am int̄ gētes habētes bonā: vt i eo qd̄ detrac
tāt de vobꝫ tāquā de malefactoribꝫ: ex bonis opi
ribꝫ vos cōſiderātes. glorificēt deuꝫ in die viſita
tionis. Subiecti igit᷑ eſtote omni humane crea
ture ꝓpter deuꝫ. Siue regi q̄ſi p̄cellēti: ſiue duci/
bus tāquā ab eo miſſis. ad vindictam malefacto
rū: laudē vero bonoꝝ. Quia ſic ē voluntas dei:
vt bn̄faciētes obmuteſcere faciatis iprudēcium
hoim ignorāciaꝫ. Quaſi liberi: et nō q̄ſi velamē
habētes malicie libertateꝫ: ſꝫ ſicut ſui dei. Omnes
honorate: fraternitateꝫ diligite. Deum timete: re
gem honorificate. Serui ſbditi eſtote i omni ti
more dn̄is: nō tm̄ bonis et modeſtis: ſed etiā di
ſcolis. Hec ē eni grā. ſi ꝓpter dei conſciēciaꝫ ſuſti
net quis triſticiam paciēs iniuſte. Que eniꝫ ē gra
cia: ſi peccantes et colaphizati ſuffertis: Sed ſi
bn̄facientes paciēter ſuſtinetis: hꝫ eſt grā apd̄
deum. In hoc eni vocati eſtis: quia ⁊ criſtꝰ paſſus
eſt ꝓ vobꝫ. vobis relinquēs exemplū: vt ſequa
mini veſtigia eiꝰ. Qui peccatum nō fecit: nec in
uētus eſt dolꝰ in ore eiꝰ. Qui cū malediceretur
nō maledicebat: cū pateret᷑ non comminaba
tur. Tradebat aūt iudicāti ſe iuſte. Qui pecca
ta nr̄a ipe ptulit i corpe ſuo ſup lignum: vt pec
catis mortui iuſticie viuamꝰ: cuius liuore ſanati
eſtis Eratis eni ſicut oues errātes: ſꝫ cōuerſi eſtis nūc
ad paſtorē ⁊ epiſcopū aiarū vr̄arū. Caꝰ. iij.

Similiter et mulieres ſbdite ſint vi
ris ſuis vt et ſi q nō credūt v̄bo.
p mulierū cōuerſationē ſine v̄bo lu
crifiēt: cōſiderantes in timore ca
ſtā conuerſationē vr̄aꝫ. Quarū ſit
nō extrinſecꝰ capillatura aut circūdatio auri aut
indumēti veſtimētoꝝ cultꝰ: ſꝫ q abſconditꝰ eſt
cordis hō i incorruptibilitate quieti et modeſti

ſpiritus: qui ē i ɔſpectu dei locuples. Sic eni a-
liqn̄ et ſancte mulieres ſperātes i deo ornabant
ſe ſbiecti ꝓprijs viris: ſic ſara obediebat abrahe
dn̄m eū vocās: cuius eſtis filie bn̄facientes. ⁊ nō ꝑ-
timētes vllā ꝑturbacōnem. Viri ſimilit̄ coha-
bitātes ſcdm ſciēciā: q̄ſi infirmiori vaſculo mu-
liebri īpendentes honorē tāq̄ʒ et coheredibꝫ gracie
vite: vt non īpediantur oracōnes vr̄e. In fide aūt
omnes vnanimes cōpacientes. fraternitatis ama-
tores. miſericordes. modeſti. hūiles. nō redden-
tes malū ꝓ malo. nec maledictū ꝓ maledicto:
ſʒ ecōtrario bn̄dicētes: q: i h̄ vocati eſtis: vt bene-
dictiōeʒ hereditate poſſideatis. Quis ē eni q̄ vult
vitā diligē: ⁊ dies videre bonos: coherceat ling-
uam ſuam a malo: et labia eius ne loquātur dolum.
Declinet aūt a malo et faciat bonū: inquirat pacē
et ſequat̄ eā: q: oculi dn̄i ſup iuſtos: et aures eius i
p̄ces eorū: vultus aūt domini ſup facientes ma-
la. Et qs eſt q̄ vos noceat: ſi boni emulatores
fueritis. Sʒ et ſi qd patimini ꝓpter iuſticiā beati. Ti-
morē aūt eorū ne timueritis: ⁊ nō conturbemini. Do-
minū aūt criſtū ſāctificate i cordibꝫ vr̄is: parati
ſēꝑ ad ſatiſfactionē omni poſcēti vos racōeʒ de ea
q̄ i vob̄ ē ſpe: ſʒ cū modeſtia ⁊ timore ɔſciēciā ha-
bētes bonā: vt i eo q̄ detrahūt de vob̄ ɔfūdantur:
q̄ calūniantur vr̄am bonā i xp̄o ɔūſacōnē. Me-
lius ē eni vt benefaciētes ſi volūtas dei velit pa-
ti q̄ʒ malefaciētes: q: ⁊ xp̄us ſemel ꝓ peccatis no-
ſtris mortuus eſt iuſtus ꝓ iniuſtis: vt nos offerret
deo. mortificatos qdē carne viuificatos aūt ſpi-
ritu. In quo et hijs q̄ i carcere erant ſpūalit̄ veni-
ēs p̄dicauit: q̄ icreduli fuerāt aliqn̄ expectabāt
dei pacienciā in diebꝫ noe cū fabricaretur archa: in
q̄ pauci id eſt octo aīe ſaluefacte ſūt ꝑ aq̄. Quod
et vos nūc ſimilis forme ſaluos facit baptiſma:
nō carnis depoſicō ſordiū. ſʒ ɔſciēcie bone interro-
gacō in deū: ꝑ reſurrectionē ihesu xp̄i a mortuis
q̄ ē i dextera dei: degluciēs mortē vt vite eter-
ne heredes efficerēmur: ꝓfectus i celū ſbiectis ſibi
angelis ⁊ poteſtatibꝫ ⁊ v̄tutibꝫ. Caꝯ .iiij.

Criſto igitur paſſo in carne et vos ea-
dem cogitationem armamini: quia
qui paſſus eſt in carne deſijt a pec-
catis: vt non iā deſiderijs hominū
ſed volūtati dei qd reliquū eſt i carne viuat tēpis.
Sufficit eni p̄teritū tēpus ad volūtatē gēciū ɔſū-
mādā hijs q̄ ābulauerūt i luxurijs in deſiderijs
vinolēcijs ɔmeſſacōibꝫ potacōibꝫ ebrietatibꝫ et
illicitis ydolorū cultibꝫ. In quo āmirātur nō concurrē-
tibꝫ vobis i eadē luxurie ɔfuſioneʒ blaſphemān-
tes: q̄ reddēt racōneʒ ei q̄ paratus eſt iudicare vi-
uos et mortuos. Propter h̄ eni et mortuis euan-
gelizatuʒ ē: vt iudicentur qdē ſcdm hoīes i carne:
viuāt aūt ſcdm deū i ſpū. Oim aūt finis appro-
pinq̄bit. Eſtote itaq̄ʒ prudētes et vigilate in o-
racōibꝫ: an oīa aūt mutuam in vobiſmetipſis
caritatē ɔtinuā hn̄tes: q: caritas operit multitu-
dinē peccatorū. Hoſpitales inuicē ſine murmu-
racōne. Vnuſq̄ſq̄ʒ ſic accepit grām. i alterutrū
illā amminiſtrātes: ſic boni diſpēſatores multi-
formis grē dei. Si qs loquitur: q̄ſi ſermones dei.
Si qs miniſtrat: tāq̄ʒ ex v̄tute quā amminiſtrat
deus: vt i oibꝫ honorificetur deus ꝑ ihesum xp̄m cui
ē glīa et īperiū i ſecla ſeculorū amen. Cariſſimi
nolite ꝑegrinari i feruōre qui ad tēptacōnē vob̄
fit. q̄ſi noui aliqd vob̄ ɔtingat: ſʒ ɔmunicātes cri-
ſti paſſiōibꝫ gaudete: vt et i reuelacōne glīe eius
gaudeatis exultātes. Si exprobrāmini i nōie xp̄i:
beati eritis: qm̄ qd ē honoris glīe et v̄tutis dei ⁊ q̄
ē eius ſpūs ſup vos requieſcet. Nemo aūt vr̄m
paciatur quaſi homicida aut fur aut maledicus:
aut alienorū appetitor. Si aūt vt criſtianus. nō
erubeſcat: glorificet autē deuʒ i iſto nomie: qm̄
tempus ē vt incipiat iudiciū a domo dei. Si autē
p̄mum a nob̄: qs finis: eorū qui nō credunt dei
euāgelio. Et ſi iuſtus qdē vix ſaluabitur: ipius et
peccator vbi parebunt. Itaq̄ʒ et hij qui paciun-
tur ſcdm voluntatē dei: fideli creatori ɔmēdent
aīas ſuas i bn̄factis. Caꝯ .v.

Seniores ergo qui in vobis ſūt. ob-
ſecro conſenior: ⁊ teſtis criſti paſſio-
num: qui ⁊ eius que in futuro ē glo-
rie reuelanda communicator. Pa-
ſcite qui in vobis eſt gregem dei: prouidentes
non coacte ſed ſpōtanee. ſecūdum deuʒ: neq̄ʒ tur-
pis lucri gracia. ſʒ voluntarie: neq̄ʒ vt dn̄antes i
cleris. ſʒ forma facti gregi ex animo: et cū appa-
ruerit p̄nceps paſtorū. ꝑcipietis imarceſſibilem
glorie coronā. Similit̄ adoleſcētes ſbditi eſto-
te ſenioribꝫ. Oīns eni inuicē humilitatem i ſinu-
āte: q: dn̄s ſupbis reſiſtit: humilibꝫ auteʒ dat grā-
ciā. Humiliāmini igitur ſb potēti manu dei vt vos
exaltet i tp̄e viſitacōnis: omnē ſollicitudinē ve-
ſtrā ꝓicientes in eum: qm̄ ipi cura eſt de vobis.
Sobrij eſtote ⁊ vigilate: q: adūſarius veſter dya-
bolus tāq̄ʒ leo rugiens circuit. q̄rens q̄ʒ deuoret.
Cui reſiſtite fortes in fide: ſcientes eandem paſſi-
onem ei q̄ in mundo eſt veſtre fraternitati fieri.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Deꝰ aūt oīs grāe q̄ vocauit nos i eternā ſuā gloriā i xp̄o iheſu modicū paſſos: ipe pficiet cō firmabit ſolidabitq̄. Ipſi gloria et imperiū: i ſe cula ſeculorū amē. Per ſiluanū fidelē fratrē vo bis vt arbitror breuit̄ ſcripſi: obſecrās ⁊ conte ſtans hāc eſſe verā graciā dei i q̄ et ſtatꝭ. Salu tat vos eccleſia q̄ ē i babilone coelecta: et mar/ cus filiꝰ meꝰ. Salutate iuicem i oſculo ſancto Gracia vobis omnibus qui eſtis i xp̄o iħu amē

Explicit epl̄a prima beati petri apl̄i. Incipit ar gumentum in epl̄ā ſecundam.

Symon petrus per fidē huic mū/ do ſapientes mortuos eſſe decla rat: eiſdemq̄ pietatis quanta ſit magnitudo luce ipſa clarius ma nifeſtat.

Explicit argumentum. Incipit epiſtola ſecun da beati petri apoſtoli Caꝑ .i.

Symon petrus ſer uus et apoſtolꝰ ihe ſu criſti: hiꝭ qui co eq̄lem nobiſcū ſor titi ſunt fidē i iuſti cia dei nr̄i et ſalua torꝭ iheſu xp̄i. Gr̄a vobis et pax adim pleat̄ in cognicōe dei et xp̄i iheſu do mini nr̄i: q̄m oīa nobis diuine v̄tutis ſūt que ad vitā et pietatē donata ſūt p cognicōnē eiꝰ q̄ vocauit nos ꝓpa gloria et v̄tute. p q̄ maxima et p̄ciosa nob̄ ꝓmiſſa donauit: vt p h̄ efficiamini diuine ꝯſortes nature. fugiētes eiꝰ q̄ i mūdo eſt ꝯcupiſcētie corrupcōnē. Vos aūt curā omnem ſubīferētes miniſtrate i fide vr̄a v̄tutē: i v̄tute aūt ſciēciā: i ſciēcia aūt abſtinēciā: i abſtinēcia autē paciēcie: i paciēcia aūt pietatē: i pietate autē a morē frāternitatꝭ: i amōe fraternitatis caritatē. Hec eni ſi vobiſcū aſſint et ſuperēt: nō vacuos nec ſi ne fructu vos ꝯſtituēt i dn̄i nr̄i iheſu xp̄i cog/ nicione. Cui eni nō p̄ſto ſūt h̄: cecꝰ eſt et manu temptās: obliuionē accipiens purgationis ve/ terū ſuorū delictorū. Quapropt̄ frēs magis ſatagite: vt p bona opa certā vr̄am vocationē et electionē faciatis. Hec eni faciētes non pecca bitis aliqñ. Sic eni abūdant̄ miniſtrabit̄ vob̄ intro itus i eternū regnū dn̄i nr̄i et ſaluatorꝭ iħu xp̄i

Propt̄ qd̄ vos īcipiā ſēp cōmonere de hiis: et qd̄e ſciētes et ꝯfirmatos i p̄nti veritate. Iuſtum aūt arbitror. q̄diu ſū i h̄ tabernaculo ſuſcitarē vos i cōmotione: certus q̄ velox ē depoſitio taberna culi mei: ſcd̄m qd̄ et dn̄s nr̄ iħus xp̄s ſignifica/ uit michi. Dabo aūt operā ⁊ frequēt̄ habē vos pꝰ obitū meū: vt horū oim memoriam faciatis Nō eni idoctas fabulas ſecuti notam fecimꝰ vo bis dn̄i nr̄i iheſu xp̄i v̄tutem et p̄ſciēciam: ſꝫ ſpe culatores facti illiꝰ magnitudinis. Accipiēs eni a deo p̄re honorē et glām voce delapſa ad eum huiuſcemōi a magn̄fica glā: h̄ eſt filiꝰ meꝰ dilec tꝰ i q̄ michi ꝯplacui: ipm audite. Et hāc vocē nos audiuimꝰ de celo allatā: cū eſſemꝰ cū ipo i mōte ſācto. Et habemꝰ firmiorē ꝓpheticū ſer monē: cui bn̄facitis attēdētes q̄ſi lucerne lucēti in caliginoſo loco donec illuceſcat et lucifer oria tur i cordib; vr̄is: h̄ p̄mū itelligētes: q̄ oīs ꝓ phecia ꝓpa iterp̄tatione nō fit. Nō eni volunta te humana allata eſt aliqñ ꝓphecia: ſꝫ ſpū ſācto īſpirati locuti ſūt ſācti dei hoīes. Caꝑ .ii.

Fuerunt vero et pſeudo prophete i populo ſicut et in vobis erunt ma/ giſtri mendaces: qui introducent ſectas perditionis: ⁊ eum qui emit eos deum negant: ſuperducētes ſibi celerē pdi tionē. Et multi ſeq̄nt̄ eorū luxurias: p q̄s via veritatis blaſphemabit̄: et in auaricia fictis ver bis de vobis negociabūt̄. Quib; iudicium iam olim nō ceſſat: et pditio eorū non dormitat. Si enīꝫ deꝰ angelꝭ peccātib; nō pepcit ſꝫ rudētib; in ferni detractos in tartarū tdidit cruciandos in iudiciū reſuari: ⁊ originali mundo nō pepcit. ſꝫ octauū noe iuſticie pcōnē cuſtodiuit. diluuiū mundo impiorū inducens: et ciuitates ſodomo rū ⁊ gomorreorū in cinerem redigēs euerſione dā nauit exēplū eorū q̄ impie acturi ſūt ponēs: ⁊ iu ſtum loth oppreſſū a nephandorū iniuria ac lux urioſa ꝯuerſatione eruit. Aſpectu enim et auditu iuſtꝰ erat: habitās apd̄ eos q̄ de die in diē ani mam iuſtam iniq̄s opib; cruciabant. Nouit do mīus pios de temptatione eripe: iniq̄s vero in di/ em iudicij reſuare cruciandos. Magis aūt eos q̄ poſt carnem in cōcupiſcencia immundicie am bulant. dn̄acōnemq̄ cōtemnunt: audaces. ſibi placētes: ſectes non metuunt introducere blaſ phemantes. Ubi angeli fortitudie ⁊ v̄tute cum ſint maiores: non portāt aduerſum ſe execrabi le iudiciū. Hij vero velut irrationabilia pecora

naturalit̃ in capcõnē ʒ et ī pniciem ī hijs q̄ igno
rāt blaſphemantes ī corrupcõne ſua pibūt: pci=
piētes mercedē iuſticie voluptatē: exiſtimātes
diei delicias coinqnacõis ⁊ macule· delicijs afflu
ētes ī ꝯuiuijs ſuis luxuriātes vobiſcū: oclõs ha
bētes plenos adulterij ⁊ iceſſabil' delicti: pelliciē
tes aīas iſtabiles: cor exercitatū auaricia hñtes·
maledictõis filij: derelinq̄ntes rectā viā errauerūt
ſecuti viaʒ balaā ex boſor· q̄ mercedē iniq̄tatꝭ a
mauit: correpcõe vero habuit ſue veſanie Sub
iugale mutū aīal ī hoīs voce loq̄ns: pħibuit p/
phete iſipiēciaʒ. Hij ſūt fontes ſine aq̄ et nebu/
le turbinibꝰ exagitate: q̄bꝰ caligo tenebrarū re/
ſuatᷣ. Supbia eni vanitatꝭ loq̄ntes· pelliciūt ī de
ſiderijs carnis luxurie eos q̄ paululū effugiūt· q̄
ī errore ꝯuſātᷣ: libertatē ill' pmittētes cū ipi ſui
ſint corrupcõis· A q̄ eni qs ſuperatꝰ ē: huiꝰ et
ſuꝰ ē. Si eni refugiētes coīquinacõis mūdi in
cognicione dñi nr̄i ⁊ ſaluatorꝭ ihū xp̄i· hijs rur
ſus iplicati ſupantᷣ: facta ſūt eis poſteriora deteri
ora priorbꝰ. Meliꝰ eni erat illis nō ꝯgnoſcē viā
iuſticie q̄ꝫ pꝰ agnicionē retrorſū ꝯūti ab eo qd il
lis traditum ē ſācto mandato. Cōtigit eni eis illd
veri pūbij· Canis reūſus ad ſuū vomituʒ: ⁊ ſus
lota in volutabro luti·

Capitulum ·iij·

NUnc ecce vobis cariſſimi ſecundam
ſcribo epiſtolam in quibus veſtraʒ
excito in commonicionē ſinceram mē
tem: vt memores ſitis eorum que
pdixi vbo̅rū a ſāctis pphetis ⁊ aploꝝ vro̅rū p̄=
ceptoꝝ dñi ſaluatorꝭ. Hoc pmū ſciētes: q̄ ve
niēt ī nouiſſimis diebꝰ ī decepcõe illuſores iux=
ta ꝓpias ꝯcupiſcēcias ābulantes: dicentes. Ubi
ē pmiſſio aut aduētꝰ eiꝰ: Ex q̄ eni pr̄es dormi
erūt: oīa ſic pſeuerāt ab inicō creature. Latet eni
eos h̄ volētes: q̄ celi erāt prius ⁊ t̄ra de aq̄ et p
aq̄ ꝯſiſtēs dei vbo: p q̄s ille tūc mūdꝰ aq̄ iunda
tꝰ perijt. Celi aūt qui nūc ſūt ⁊ t̄ra eodē vbo re
poſiti ſūt igni reſuati ī diē iudicij: ⁊ pdicõis ipi
oꝝ hoīm. Unū vero h̄ nō lateat vos cariſſimi:
q: vnꝰ dies apud dñm ſicͭ mille anni: et mille ā
ni ſicͭ dies vnꝰ. Nō tardat dñs pmiſſi: ſʒ paciēt
agit ꝓpt vos: nolēs aliq̄s perire ſʒ oīs ad peni
tenciā reūti. Adueiet aūt dies dñi vt fur: ī q̄ ce
li magno ipetu trāſiēt: elementa vero calōe ſol
uentᷣ. Cū h̄ igitᷣ oīa diſſoluenda ſint· quales o

portet vos eſſe ī ſāctis ꝯuſacõibꝰ et pietatibꝰ ex
pectātes et ꝓperantes ī aduentum diei dñi: p q̄
celi ardētes ſoluentᷣ et elimenta ignis ardoē ta
beſcent. Nouos vero celos et nouam terram et
promiſſa ipſius expectamus: ī quibꝰ iuſticia ha
bitat. Propter qd cariſſimi h̄ expectantes· ſa/
tagite immaculati et inuiolati ei inueniri in pa=
ce: et domini noſtri longanimitatem ſalutem ā
bitramini: ſicut et cariſſimus frater noſter pau=
lus ſecundum datam ſibi ſapienciaʒ ſcripſit vo
bis: ſicͭ et in omnibus epiſtolis· loq̄ns in eis de
hijs: in quibus ſunt quedam difficilia intellec/
tu· que indocti et inſtabiles deprauant· ſicut et
ceteras ſcripturas· ad ſuam ipſorum perdicio=
nem. Vos igitur fratres preſcientes cuſtodite
ne inſipiencium errore tranſducti excidatis a pro
pria firmitate: creſcite vero ī gracia et in cogni/
cione domini noſtri et ſaluatorꝭ iheſu criſti· Ip
ſi gloria et nunc et in diem eternitatis amen

Explicit ep̄la beati petri apli ſc̄da Incipit argu
mentum in ep̄lam beati iohannis apli primam

RAcionē vbi· ⁊ q̄ deꝰ ipſe ſit cari
tas māifeſtat: et ſuſurrones fra=
trꝝ nec deuʒ ſcire· nec pios fieri
poſſe· eo vſq̄ diſſerat vt eſſe ꝯ
pbet homicidas: eo q̄ odiū ſit ī
terfectionis occaſio·

Explicit argumentum· Incipit epiſtola beati io
hannis apoſtoli prima Caꝰ ·i·

QUod fuit ab inicō·
qd audiuimus· qd
vidimꝰ ocul' nr̄is·
qd pſpeximꝰ· ⁊ ma
nꝰ nr̄e cōtrectaue=
rūt de vbo vite: ⁊ vi
ta māifeſta ē: et vi
dimus et teſtamur
⁊ ānunciamꝰ vobis
vitā eternā· q̄ erat
apud prēʒ· et apparuit nobis. Qd vidimꝰ ⁊ au
diuimꝰ annūciamꝰ vobis: vt et vos ſocietatem
habeatꝭ vobiſcū: et ſocietas nr̄a ſit cū pr̄e ⁊ cuʒ
filio eius iheſu xp̄o. Et hoc ſcribimus vobis: vt
gaudeatis et gaudium veſtrum ſit plenum·

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

Et hec ē annūciacō ꝙ audiuimꝰ ab eo et annun
ciamꝰ vobis: qm̄ deꝰ lux ē: et tenebre in eo non
ſūt vlle. Si dixerimꝰ qm̄ ſocietatē habemꝰ cū
eo et ī tenebrꝭ ābulamꝰ: mētimur · et veritatem
nō facimꝰ. Si aūt in luce ambulamꝰ ſic et ipē ē
in luce ſocietatem habemꝰ ad inuicem: et ſang/
uis iheſu filij eiꝰ mūdat nos ab om̄i peccato Si
dixerimꝰ qm̄ peccatū nō habemus ipi nos ſedu
cimꝰ: et veritas ī nobꝭ nō ē. Si ↄfiteamur pecca
ta nr̄a: fidelis eſt et iuſtꝰ vt remittat nobꝭ pecca
ta nr̄a: et emūdet nos ab om̄i iniq̄tate. Si dix/
erimꝰ qm̄ nō peccauimꝰ: mēdacē facimꝰ eū: et v̄
bum eiꝰ nō eſt ī nobis. Caꝰ · ij ·

Filioli mei: hec ſcribo vobis vt non
peccetis. Sed et ſi quis peccauerit:
aduocatum habemus apud patrē
iheſum xp̄m iuſtum Et ipſe eſt ꝓpi
ciatio ꝓ peccatis noſtris: nō ꝓ nr̄is aūt tm̄: ſ; eci
am ꝓ tociꝰ mūdi. Et in h̄ ſcimꝰ quoniā cogno
uimꝰ eū: ſi mādata eiꝰ obſuamus. Qui dic̄ ſe
noſſe eū et mādata eiꝰ nō cuſtodit mēdax ē: et in
h̄ veritas nō ē. Qui aūt ſuat v̄bū eiꝰ: vere ī h̄
caritas dei ꝑfecta ē. In hoc ſcimꝰ qm̄ in ipſo ſu
mꝰ. Qui dicit ſe ī xp̄o manere: debet ſic ille am
bulauit · et ipē ābulare. Cariſſimi nō mādatum
nouū ſcribo vobꝭ: ſ; mādatū vetus qd̄ habuiſtis
ab inicō. Mandatū vetꝰ eſt: verbū qd̄ audiſtis
Iterū mandatū nouū ſcribo vobis qd̄ verū ē et
in ipō et ī vobis: q; tenebre trāſierūt · et verū lu
men iam lucet. Qui dicit ſe ī luce eſſe et fratrem
ſuū odit: ī tenebrꝭ eſt vſq; adhuc. Qui diligit
fratrem ſuū ī lumīe manet: et ſcandalū ī eo non
ē. Qui aūt odit fratrē ſuū ī tenebrꝭ ē et in tene
brꝭ ambulat: et neſcit quo eat: q; tenebre obce
cauerūt oculos eiꝰ. Scribo vobꝭ filioli: quoniam
remittūt͛ vobꝭ peccata v̄ra ꝓpt̄ nomē eiꝰ. Scri/
bo vobis patres: qm̄ cognouiſtis eū qui ab ini
cio ē. Scribo vobis adoleſcētes: quoniā viciſtis
malignū. Scribo vobis īfantes q; cognouiſtis
p̄rem. Scribo vobis iuuenes: quoniā fortes e
ſtis et verbū dei manet ī vobis: et viciſtis malig
num. Nolite diligere mūdū: neq; ea q̄ in mūdo
ſūt. Si q̄s diligit mūdū: nō ē caritas p̄ris in eo
Quoniā omne qd̄ ē ī mūdo ↄcupiſcēcia carnis
ē: et ↄcupiſcencia oculoꝝ: et ſupbia vite q̄ non
eſt ex p̄re: ſ; ex mūdo eſt. Et mundꝰ trāſit et cō
cupiſcēcia eiꝰ. Qui autē facit voluntatē dei: ma/
net ī eternū. Filioli: nouiſſima hora ē. Et ſicut
audiſtis q; antixp̄us venit: nunc antixp̄i multi fac
ti ſūt. Vn̄ ſcimꝰ quia nouiſſima hora eſt. Ex no
bis ꝓdierūt: ſ; nō erāt ex nobꝭ. Nā ſi fuiſſent ex
nobis: ꝑmanſiſſent vtiq; nobiſcum. Sed vt ma
nifeſti ſint: quoniā nō ſunt om̄es ex nobis Sed
vos vnctionē habetꝭ a ſancto: et noſtis oīa. Nō
ſcripſi vobis q̄ſi ignorātibꝰ veritatē: ſ; q̄ſi ſcienti
bus eam: et quoniā omne mēdaciū ex veritate
nō eſt. Quis ē mēdax: niſi is q̄ negat quoniā ihe
ſus eſt xp̄s? Hic eſt antixp̄s: q̄ negat p̄rem et fi/
lium: Omnis q̄ negat filium nec p̄rem habet: q̄
ↄfitet͛ filium: et p̄rem habet. Vos qd̄ audiſtis
ab inicō · ī vobis ꝑmaneat: q; ſi ī vobis ꝑmanſe
rit qd̄ audiſtis ab inicō: et vos ī filio et p̄re ma/
nebitꝭ. Et h̄ eſt repromiſſio: ꝙ ipē pollicitꝰ eſt
nobis vitā eternā. Hec ſcripſi vobis d̄ hijs qui
ſeducūt vos. Et vos vnctionem quā accepiſtis
ab eo maneat ī vobis Et non neceſſe habetꝭ vt
aliq̄s doceat vos: ſ; ſic vnctio eius docet vos de
om̄ibꝰ. Et verū eſt: et nō eſt mendacium. Et ſi
cut docuit vos: manete ī eo. Et nunc filioli ma/
nete in eo: vt cū apparuerit habeamꝰ fiduciam:
et nō ↄfūdamur ab eo ī aduentu eiꝰ Si ſcitꝭ q̄
niam iuſtꝰ eſt: ſcitote quoniā et om̄is q̄ facit iu
ſticiam ex ipō natꝰ eſt. Caꝰ · iij ·

Videte q̄lē caritatē dedit nobis pa
ter: vt filij dei nominemur et ſi
mꝰ. Propt̄ hoc mūdꝰ nō nouit
nos: q; nō nouit eum. Cariſſimi
nūc filij dei ſumꝰ: et nōdū appa
ruit q̄d erimꝰ. Scimꝰ quoniam apparuerit ſimi
les ei erimꝰ: quoniam videbimꝰ eum ſicuti eſt.
Et om̄is q̄ habet hanc ſpem ī eo: ſanctificat ſe
ſicut et ille ſanctꝰ eſt. Omis q̄ facit peccatum:
et iniq̄tatem facit · Et peccatum ē iniq̄tas · Et ſci
tis quia ille apparuit vt peccata tolleret: et pec
catum ī eo nō eſt Ois q̄ ī eo manet non peccat ·
Et ois q̄ peccat nō videt eū: nec ↄgnouit eum
Filioli: nemo vos ſeducat · Qui facit iuſticiam
iuſtꝰ eſt. Sicut et ille iuſtꝰ eſt. Qui facit pecca/
tum ex dyabolo ē: quoniam ab inicō dyabolus
peccat. In h̄ apparuit filiꝰ dei: vt diſſoluat ope
ra dyaboli. Ois q̄ natꝰ ē ex deo peccatum nō fa
cit: quoniam ſemen ipiꝰ ī eo manet: et non pō
teſt peccare · quoniam ex deo natꝰ eſt. In h̄ ma
nifeſti ſunt filij dei et filij dyaboli. Ois q̄ nō eſt
iuſtꝰ nō eſt ex deo: et q̄ non diligit f̄rem ſuum ·
Quoniā h̄ annūciacō ꝙ audiſtis ab inicō: vt di
ligamꝰ alterutrū · Non ſicut cayn̄ q̄ ex maligno
erat: et occidit f̄rem ſuum. Et ꝓpt̄ quid occidit

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

eum: Quoniam opa eiꝰ maligna erāt: fratrꝭ aūt ei
us iuſta. Nolite mirari frēs ſi odit vos mūdꝰ.
Nos ſcimꝰ qm̄ trāſlati ſumꝰ de morte ad vitā:
qm̄ diligimꝰ frēs. Qui nō diligit: maēt i mor
te. Ois q̄ odit frēm ſuū homicida eſt. Et ſcitis
qm̄ omnis homicida nō habet vitā eternam i ſe
manētē. In h̄ cognouimꝰ caritatē dei: quoniā
ille aiam ſuaꝫ ꝑ nobis poſuit: ⁊ nos debemꝰ ꝑ
frībꝫ aias ponē. Qui habuerit ſbſtāciaꝫ huius
mūdi et viderit frēm ſuū neceſſe habere et clau
ſerit viſcera ſua ab eo: quō caritas dei maēt in
eo? Filioli mei: nō diligamꝰ v̄bo neqꝫ ligua: ſꝫ
ope ⁊ veritate. In h̄ cognoſcimꝰ quoniā ex ve
ritate ſumꝰ: ⁊ i ɔſpectu eiꝰ ſuadebimꝰ corda no
ſtra. Quoniaꝫ ſi repħēderit nos coꝛ nr̄m: maioꝛ
ē deꝰ corde nr̄o: et nouit oīa. Cariſſimi ſi coꝛ
nr̄m nō repħēderit nos fiduciā habemꝰ ad deū: et
q̄cq̄d petierimꝰ accipimꝰ ab eo qm̄ mādata eiꝰ
cuſtodimꝰ: ⁊ ea q̄ ſūt placita corā eo facimꝰ. Et
h̄ ē mādatuꝫ eiꝰ vt credamꝰ i nomīe filij eiꝰ ihe
ſu xp̄i: et diligamꝰ alterutꝝ. ſic dedit mādatuꝫ
nob̄. Et q̄ ſuat mādata eiꝰ i illo manet: et ipſe
i eo. Et i hoc ſcimus: quoniaꝫ manet i nobis de
ſpū quem dedit nob̄. Caꝰ .iiij.

Cariſſimi: nolite omni ſpiritui crede
re: ſed ꝓbate ſpiritꝰ ſi ex deo ſint:
quoniaꝫ multi pſeudo prophete ex
ierunt in mundum. In hoc cogno
ſcitꝛ ſpūs dei. Ois ſpūs q̄ ɔfitetꝛ ihm xp̄m i car
ne veniſſe: ex deo ē. Et ois ſpūs q̄ ſoluit ihm:
ex deo nō eſt: et h̄ ē antixp̄s de q̄ audiſtis quo
niaꝫ venit: ⁊ nūc iā i mūdo ē. Vos ex deo eſtis:
et viciſtis eū: quoniam maioꝛ ē q̄ i vob̄ ē: q̄ꝫ qui
i mūdo. Ipi de mūdo ſūt: ideo de mūdo loquun
tur: et mūdꝰ eos audit. Nos ex deo ſumꝰ. Qui
nouit deū audit nos: q̄ non ē ex deo non audit
nos. In h̄ cognoſcimꝰ ſpirituꝫ veritatꝭ et ſpm̄
erroꝛꝭ. Cariſſimi diligamꝰ nos inuicē: qꝛ caritas
ex deo ē. Et ois q̄ diligit ex deo natꝰ ē: et cog
noſcit deū. Qui nō diligit non nouit deum: qm̄
deꝰ caritas ē. In hoc apparuit caritas dei i nob̄:
quoniaꝫ filiū ſuū vnigenitū miſit deꝰ i mūdū:
vt viuamꝰ ꝑ eū. In hoc eſt caritas: nō q̄ſi nos
dilexerimꝰ deū: ſꝫ quoniaꝫ ipſe ꝓoꝛ dilexit nos:
et miſit filium ſuū ꝓpiciacōnē ꝓ pctīs nr̄is. Ca
riſſimi: ſi deꝰ dilexit nos: et nos debemꝰ alteru
tꝝ diligere. Deū nemo vidit vnq̄. Si diliga
mꝰ inuicē deꝰ i nob̄ manet: et caritas eiꝰ i nobis
ꝑfecta eſt. In h̄ cognoſcimꝰ quoniaꝫ i eo ma
nemꝰ et ipſe i nobis: quoniaꝫ d̄ ſpū ſācto ſuo de
dit nob̄. Et nos vidimꝰ ⁊ teſtificamꝰ: quoniā pr̄
miſit filiū ſuū ſaluatorē mundi. Quicq̄s ɔfeſſus
fuerit quoniaꝫ ihus ē filiꝰ dei: deꝰ i eo manet ⁊
ipſe i deo. Et nos cognouimꝰ: ⁊ credidimꝰ cari
tati q̄ꝫ habet deꝰ i nob̄. Deꝰ caritas ē: ⁊ q̄ manet i
caritate i deo manet: et deꝰ i eo. In h̄ ꝑfecta eſt
caritas nobiſcum: vt fiduciam habeamꝰ i die iu
dicij: qꝛ ſic ille ē: et nos ſumꝰ i h̄ mūdo. Timoꝛ
nō ē in caritate: ſꝫ ꝑfecta caritas foras mittit timo
rem: quoniam timor penam habet. Qui autē ti
met nō eſt ꝑfectꝰ i caritate. Nos ḡ diligamꝰ de
um: quoniam deꝰ ꝓoꝛ dilexit nos. Si q̄s dixe
rit quoniaꝫ diligo deuꝫ et frēm ſuū oderit: men
dax eſt. Qui eni nō diligit frēm ſuuꝫ quem vi
det: deuꝫ quē nō videt quomō poteſt diligere?
Et hoc mandatuꝫ habemus a deo: vt q̄ diligit
deuꝫ: diligat et frēm ſuum. Caꝰ .v.

Omnis qui credit quoniam ihesus
eſt criſtus: ex deo natus eſt. Et om
nis qui diligit eum qui genuit: di
ligit ⁊ eum qui natus eſt ex eo. In
h̄ cognoſcimꝰ quoniā diligimꝰ natos dei: cum
deum diligamꝰ: et mandata eiꝰ faciamus. Hec
eſt eni caritas dei vt mandata eius cuſtodimus:
et mandata eius ḡuia nō ſūt. Quoniam omne
qd̄ natuꝫ eſt ex deo vincit mundum: ⁊ hec ē vic
toria q̄ vicit munduꝫ: fides nr̄a. Quis eſt autē q̄
vincit munduꝫ: n̄ q̄ credit quoniaꝫ ihus eſt fili
us dei? Hic ē q̄ venit ꝑ aq̄ꝫ et ſanguinē ihus cri
ſtus. Nō i aq̄ ſoluꝫ: ſꝫ in aq̄ et ſanguine. Et ſpi
ritus eſt qui teſtificatꝛ: quoniaꝫ criſtus ē veritas.
Quoniam tres ſūt qui teſtimonium dant in ce
lo: pr̄: v̄bū: ⁊ ſpūs ſanctus: et hij tres vnū ſunt.
Et tres ſunt q̄ teſtimoniuꝫ dāt i t̄ra: ſpūs: aq̄:
et ſanguis: et tres vnum ſunt. Si teſtimonium
hoim accipimꝰ: teſtimonium dei maius ē. Qm̄
h̄ ē teſtimonium dei qd̄ maiꝰ eſt: quoniam teſti
ficatus ē de filio ſuo. Qui credit in filium dei: ha
bet teſtimonium dei i ſe. Qui nō credit filio mē
dacē facit eum: qꝛ nō credit i teſtimonium qd̄ te
ſtificatus eſt deus d̄ filio ſuo. Et h̄ eſt teſtimoni
um: quoniam vitā et̄naꝫ dedit nob̄ deus: ⁊ hec
vita i filio eius eſt. Qui habet filiuꝫ habet vitā:
q̄ nō habet filium dei: vitā nō habet. Hec ſcribo
vob̄: vt ſciatis quoniam vitā habetis eternam:
q̄ creditis in noīe filij dei. Et h̄ eſt fiducia q̄ꝫ ha
bemus ad deum: qꝛ q̄cūqꝫ petierimus ſcđm
voluntatem eius audit nos. Et ſcimus qꝛ audit

nos: quicq̃d petierim⁹. Scim⁹: qm̃ habem⁹ pe
ticões q̃s poſtulam⁹ ab eo. Qui ſcit frẽ ſuũ
peccare peccatũ nõ ad mortẽ: petat ⁊ dabit̃ ei vi
ta peccãti nõ ad mortẽ. Eſt peccatũ ad mortem:
nõ p illo dico vt roget q̃s. Ois iniq̃tas peccatũ
ẽ: et ẽ peccatũ ad mortẽ. Scim⁹ q: ois q̃ nat⁹ ẽ
ex deo nõ peccat: ſ; gñacõ dei ↄſuat eũ: ⁊ malig
n⁹ nõ tãget eũ. Scim⁹ qm̃ ex deo ſum⁹: ⁊ mũd⁹
tot⁹ i maligno poſit⁹ ẽ. Et ſcim⁹ qm̃ fili⁹ dei ve
nit ⁊ ddit nob ſẽſũ: vt cognoſcam⁹ verũ deũ: ⁊
ſimus in vero filio eius. Hic ẽ verus deus: et vi
ta eterna. Filioli: cuſtodite vos a ſimulacris

Explicit ep̃la prima beati iohannis apli. Inci-
pit argumentum in ep̃lam eiuſdem ſecundam.

Vſq; a deo ad ſanctã feminã ſcri
bit vt eandẽ dñam nõ dubitet lit
teris appellare: eiuſdẽ q; filijs te-
ſtimonium q̃ ambulent in veri-
tate prohibeat.

Explicit argumentum. Incipit epiſtola beati io
hannis apli ſcda. Capitulum .i.

Senior: electe dñe
et natis eius quos e
go diligo in verita
te: et nõ ego ſol⁹ ſ;
et omnes q̃ cogno-
uerũt veritatẽ: p
ter veritatẽ q̃ pma
net i vobis: ⁊ vobi
ſcũ erit ieternũ. Sit
vobiſcũ grã miſe-
ricordia pax a deo p̃re: et a xp̃o iheſu filio p̃ris i
veritate ⁊ caritate. Gauiſus ſũ valde quoniã in
ueni de filijs tuis ambulãtes i veritate: ſic̃ man
datũ accepim⁹ a p̃re. Et nũc rogo te dña nõ tã
q̃ mandatũ nouũ ſcribẽs tibi: ſ; qd̃ habuim⁹ ab
inicõ: vt diligam⁹ alterutrũ. Et hec ẽ caritas: vt
ãbulem⁹ ſcd̃m mãdata eius. Hoc eni ẽ manda
tũ: vt q̃admodũ audiſtis ab inicõ i eo ãbule-
tis: qm̃ m̃lti ſeductores exierũt i mũdũ q̃ nõ ↄfi
tent̃ iħm xp̃m veniſſe i carnẽ. Hic ẽ ſeductor ⁊
antixp̃s. Videte voſmetip̃os ne pdat̃ q̃ operati
eſtis: ſ; vt mercedẽ plenã accipiat̃. Ois q̃ re-
cedit et nõ pmanet i doctrina xp̃i: deũ nõ habet.
Qui pmanet i doctrina: hic p̃rem et filiũ habet.
Si q̃s venit ad vos et hanc doctrinã nõ affert:
nolite recipe eũ i domũ: nec aue ei dixerit̃. Qui

ei dic̃ illi aue: ↄmunicat opib; ei⁹ malignis. Plã
hñs vob ſcribẽ: nolui p cartã ⁊ atramẽtũ. Spero
eni me futurũ apd̃ vos: et ad os loq̃: vt gaudiũ
vr̃m plenũ ſit. Salutãt te filij ſororis tue electe

Explicit epiſtola ſcda beati iohannis apli. Inci
pit argumentum i epiſtolam eiuſdem terciam.

Gaium pietatis cauſa extollit atq;
vt i ipa pietate maneat exhorta
tõ: diotrepẽ ipietat̃ ⁊ ſupbie cau
ſa obiũgat: demetrio aũt bonũ te
ſtimoniũ phibet cũ frib; vniũſ

Explicit argumentum. Incipit epiſtola beati io
hannis tercia. Capitulum .i.

Senior: gaio cariſſi
mo. q̃; ego diligo
in veritate. Cariſſi
me. de oib; oratio-
nẽ facio pſpere te
igredi et valere: ſic̃
pſpere agit aia tu
a. Gauiſus ſũ val
de venĩẽtib; frib;
et teſtimoniũ phi
bẽtib; veritati tue: ſic̃ tu i veritate ãbulas. Ma
iorẽ hoꝝ nõ habeo grãm: q̃ vt audiam filios
meos i vitate ambulantes. Cariſſime. fidelit̃ fa
cis quicquid opar̃ i frẽs: et h̃ in pegrinos. qui
teſtimoniũ reddidert̃ caritati tue i ↄſpectu eccle:
q̃s bñfaciẽs deducẽs digne deo. Pro noie eni e
ius pfecti ſũt: nichil accipiẽtes a gẽtilib;. Nos
g̃ debemus ſuſcipe huiuſmõi: vt cooperatores ſi
mus veritat̃. Scripſiſſẽ forſitã eccl̃ie: ſ; is qui
amat pmatũ gerere i eis diotrepes. non recipit
nos. Propt̃ hoc ſi venero ↄmoneã eius opa q̃
facit: v̈bis malignis garriẽs i nos. Et q̃ſi nõ ei
iſta ſufficiãt: neq; ipe ſuſcipit frẽs: ⁊ eos qui ſu
ſcipiũt phibet: et de eccleſia eicit. Cariſſime no
li imitari malũ: ſ; q̃ bonũ eſt. Qui bñfacit ex deo
ẽ: qui malefacit non videt deũ. Demetrio teſti
moniũ reddit̃ ab oib; ⁊ ab ipa veritate: ſ; ⁊ nos
teſtimoniũ phibem⁹: ⁊ noſti qm̃ teſtimoniũ nr̃ũ
verũ ẽ. Multa habui tibi ſcribẽ: ſ; nolui p atra
mẽtũ et calamũ ſcribẽ tibi. Spero aũt ptin⁹ te
videre: et os ad os loq̃mur. Pax tibi. Salutãt
te amici. Saluta amicos per nomen.

Explicit ep̃la tercia beati iohãnis ap̃li. Incipit
argumentum in epiſtolam beati iude apoſtoli.

Iudas apoſtolus· fratres de cor
ruptoribus vie veritatꝭ ita infor
mat: vt illicitū eſſe diſſeret d'ſb
iugo ſemel erutos ſbuitutꝭ· dnuo
opam ſuā officijs nouāe ſbulibꝫ

Explicit argumētū· Incipit epl'a bti iude apli

Iudas ihū xpi ſu9
fr autē iacobi: hijs
qui ſūt in deo pr̄e
dilectis· et xp̄o ihe
ſu oſeruatꝭ et voca
tis Miſericordia vo
bis et pax et caritas
adimpleat'. Cariſ
ſimi omnē ſollicitu
dinē faciēs ſcribēdi
vobis de omuni vr̄a ſalute neceſſe habui ſcribe
re vobis: dep̄cās ſupcētari ſemel tradite ſanctꝭ
fidei. Subintroierunt eni q̄dam homies q̄ olim
p̄ſcripti ſūt i hoc iudiciū impij: dn̄i nr̄i gr̄ā trāſ/
ferētes i luxuriā: ⁊ ſolū dn̄atorē ⁊ dn̄m nr̄m ihe
ſum xp̄m negātes. Cōmonere aūt vos volo ſci
entes ſemel oīa: q̄ȝ iheſus p̄plim de terra e-
gipti ſaluās· ſcdo eos q̄ nō crediderūt pdidit An
gelos vero q̄ nō ſeruauerūt ſuū pn̄cipatū ſꝫ dere
liquerunt ſuū domiciliū: in iudiciū magni diei vin
culis eternis ſub caligine reſeruauit· Sicut ſo-
doma et gomorra et finitime ciuitates ſimili mo
do exfornicate et abeuntes poſt carnem alterā:
facti ſunt exemplum· ignis eterni penam ſuſ
ſtinētes· Similit' et hij quidē carnē maculant:
dn̄acōnē aūt ſpernūt: maieſtatem autē blaſphe/
māt. Cū michahel archangel9 cū dyabolo diſ-
ſputās altricaret' de moyſi corpe: nō ē auſuſ iu
diciū iferre blaſphemie· ſꝫ dixit. Imperet tibi de
us· Hij aūt q̄cūq̄ q̄dē ignorāt blaſphemāt: q̄cū
q̄ aūt naturalit' tāq̄ muta aīalia norūt: i hijs cō
rūpūt'. Ve illis q̄ via cayn abierūt: et errore bala/
am mercede effuſi ſūt: et i ɔtradictione chore a
bierūt. Hij ſūt in epulis ſuis macule conuiuan
tes: ſine timore· ſemetip̄os paſcentes: nubes ſi
ne aq̄· q̄ a vētis circūferūt': arbores autūnales·
ifructuoſe· bis mortue· eradicate: fluct9 feri ma
ris· deſpumātes ſuas ɔfuſiones: ſydera errātia:
quibꝫ p̄cella tenebrarū ſuata eſt i eternū. Pro
phetauit aūt ⁊ d' hijs ſeptim9 ab adam· enoch
dicens. Ecce venit dn̄s i ſanctis milibꝫ ſuis fa-
cere iudiciū cōtra omnes: et arguere omnes im/

pios de oībꝫ opibꝫ impietatꝭ eorū· quibꝫ im
pie egerūt: et de oībꝫ durꝭ q̄ locuti ſunt cont̄
deū peccatores impij hij ſunt murmuratores q̄
reloſi ſcd̄m deſideria ſua ambulantes: et os eo/
rū loquit' ſupbia: mirātes pſonas queſtus cau
ſa. Vos aūt cariſſimi memores eſtote vborū q̄
p̄dicta ſūt ab apoſtolis domini noſtri iheſu xp̄i:
q̄ dicebant vobꝫ quoniā in nouiſſimis tpibꝫ ve
nient illuſores ſcd̄m deſideria ſua ambulantes
in ipietatibꝫ. Hij ſunt qui ſegregāt ſemetip̄os:
animales: ſpiritum nō habētes· Vos autem ca
riſſimi ſupedificātes voſmetip̄os ſāctiſſime no/
ſtre fidei: i ſpū ſancto orātes· ip̄os vos in dilec
tione dei ſuate: expectantes miſericordiā domi
ni nr̄i iheſu xp̄i i vitā eternam. Et hos q̄dē ārgu
ite iudicatos: illos vero ſaluate de igne rapien-
tes. Alijs aūt miſeremini timore: odiētes et eā
q̄ carnalis eſt maculatā tunicā. Ei aūt q̄ potēs ē
vos ɔſuare ſine peccato· et ɔſtituere aū ɔſpectū
gl'e ſue immaculatos in exultacōne: ſoli deo ſal
uatori noſtro· p ihm xp̄ꝫ dn̄m nr̄m gl'ia magni
ficētia imperiū et poteſtas ante omne ſeculū: et
nunc et in omnia ſecula ſeculorum amen·

Explicit epl'a beati iude apli Incipit prologus
in apocalipſim·

Iohannes aplus et euangeliſta
a xp̄o elect9 atq̄ dilect9· in tāto
amore dilectiōis vberior habit9
eſt· vt i cena ſup̄ pect9 eius recū
beret et ad crucē aſſtāti ſoli m̄rē
p̄pꝫ omēdaſſet: vt q̄ꝫ nubere volentem ad am
plexū vginitatꝭ aſciuerat: ipi ad cuſtodiēdā v
ginē tdidiſſet. Hic itaq̄ cū p̄pt' vbūm dei ⁊ teſti
moniū ihū xp̄i i pathmos iſulā ſortiret' exiliū:
illic ab eodē apocalipſis p̄ oſtēſa deſcribit': vt ſi
cut i p̄ncipio canonis id eſt libri geneſeos i cor
ruptibile pn̄cipiū p̄notat': ita etiā icorruptibiſ
finis p vginem in apocalipſi redderet' dicentis·
Ego ſum alpha et o: iniciū et finis. Hic ē iohan
nes· q̄ ſciēs ſupueniſſe ſibi diē egreſſionis d' cō
pore ɔuocatꝭ i epheſo diſcipulꝭ dſcēdit in dfoſ/
ſum ſepulture ſue locū: oracōneq̄ɔ pleta reddi
dit ſpūm· tā a dolore mortꝭ fact9 extrane9: q̄
a corrupcōne carnis noſcit' alien9. Cui9 tamē
ſcripture diſpoſitio vel libri ordinacō ideo a no
bis p ſingula nō exponit': vt neſcientibꝫ inqui
rendi deſideriū colloceť: ⁊ querētibꝫ laborꝭ fruc
tus· et deo magiſterij doctrina ſeruetur